Historia

HISTORIA SZKOŁY

Powstanie Zespołu Szkół Ogólnokształcących Nr 4 w Legnicy miało miejsce 1 XI 1957 roku. Oczywiście kształt szkoły, jej siedziba i status zmieniały się przez lata.

1 XI 1957 roku dwudziestu dwu uczniów rozpoczęło naukę w Złotoryi. W 1960 roku wrocławskie kuratorium podjęło decyzję o przeniesieniu klas z językiem ukraińskim do Legnicy i umieszczenie ich w ówczesnej Szkole Podstawowej nr 7 z żydowskim językiem nauczania. Status odrębnej jednostki administracyjnej szkoła uzyskała 1 września 1962 r., stając się IV Liceum Ogólnokształcącym w Legnicy z ukraińskim językiem nauczania.

Dyrektorem placówki została mgr Irena Snihur. Od 1962 roku siedzibą szkoły stał się budynek przy ulicy Chojnowskiej 98. Mieścił się w nim również internat dla pięćdziesięciu ośmiu uczniów. Po kilku latach starań, w roku szkolnym 1967/68, przekazano szkole część pomieszczeń budynku przy placu A. Zawadzkiego 7a (w budynku tym mieściły się wtedy również m.in. I LO i Liceum Korespondencyjne). We wrześniu 1993 roku, po dwudziestu sześciu latach funkcjonowania w budynku na placu Zawadzkiego, szkoła wraz z internatem (który ciągle mieścił się przy ulicy Chojnowskiej) przeniosła się do odremontowanego kompleksu u zbiegu ulic Pancernej i Sejmowej. Obecnie mija już 30. rok istnienia szkoły pod tym nowym, trzecim już adresem: Tarasa Szewczenki 10. We wrześniu 1999 roku IV LO przekształca się w Zespół Szkół Ogólnokształcących, przy szkole zaś powstaje klasa gimnazjalna, która przerodzi się w Gimnazjum Nr 10. Reforma struktury szkolnictwa w 2017 roku, wygaszająca gimnazja, zamknie ten etap i spowoduje starania środowiska szkolnego o powstanie szkoły podstawowej. We wrześniu 2017r. w skład ZSO nr 4 wejdzie Szkoła Podstawowa nr 5.

IV LO w Legnicy z ukraińskim językiem nauczania długo pozostawało jedyną tego typu szkołą średnią w Polsce dlatego uczyła się w nim młodzież z najodleglejszych zakątków Polski. W ciągu 65 lat istnienia szkoły uczyło w niej wielu nauczycieli, którzy dzięki swojemu zaangażowaniu, charyzmie i wiedzy na stałe zapisało się w historii placówki. W przeciwieństwie do kadry nauczycielskiej bardzo rzadko zachodziły zmiany na stanowisku dyrektora szkoły. To stanowisko kolejno pełnili: Stanisław Janus (w Złotoryi), Michał Tanencapf (dyrektor szkoły z żydowskim językiem nauczania), Irena Snihur (1962 – 1977), Jan Bekas (1977 – 1990), Bogdan Hnatiuk (1990 –2001), Helena Kalitka (2001 –2006), Anna Hawrylczak – Małańczak (2006-2021), Bogdan Buhta (2021 - 2022) i obecnie Ewa Bońdos.

Ważną rolę w procesie wychowawczym zawsze odgrywała działalność artystyczna placówki. Już w 1958 roku powstał w szkole chór, zaś w latach 1966-1988 przy szkole działała grupa taneczna. Uczniowskie talenty szlifowali wybitni nauczyciele, dzięki czemu zespoły brały udział w prestiżowych festiwalach i koncertach. Wielu uczniów - członków szkolnych zespołów - wybrało później zawodową drogę artystyczną.

Szkoła zawsze była otwarta na współpracę z innymi ośrodkami kultury - nawiązała kontakty z wieloma instytucjami na Ukrainie i na zachodzie Europy.

Tradycją szkoły stało się organizowanie od roku 2008 Święta Szkoły, które jest okazją do spotkania z sympatykami placówki, wysłuchania recytacji poezji patrona szkoły – wybitnego ukraińskiego poety Bohdana Ihora Antonycza, zgłębienia wielu zagadnień dotyczących kultury i historii Ukrainy.

Funkcjonowanie szkoły było i jest niezwykle istotne dla całej mniejszości ukraińskiej w Polsce. Proces wychowawczy daje młodzieży poczucie przynależności narodowej, wzmacnia jej postawy patriotyczne a proces dydaktyczny (dokumentowany osiągnięciami na zewnętrznych egzaminach) zapewnia wysoki poziom nauczania.

W niemalże siedemdziesięcioletniej historii istnienia szkoły jej mury opuściły kolejne pokolenia młodzieży, która obecnie tworzy integralną część inteligencji ukraińskiej nie tylko w Polsce, ale i na całym świecie.